

Cod ECLI ECLI:RO:JDCTA:2025:002.#####

#####

JUDECĂTORIA CONSTANȚA – SECȚIA PENALĂ

Operator de date cu caracter personal nr. 3047

DOSAR NR. #####/212/2024

SENTINȚA PENALĂ NR. #####

Ședința publică din data de 29 septembrie 2025

PREȘEDINTE – #####-#####

GREFIER - #####-#####

Cu participarea reprezentantului Ministerului #####

-

Pe rol soluționarea cauzei penale privind pe inculpatul #####, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, faptă prevăzută de art. 196 alin. (3) din C.Pen., prin rechizitoriul nr. 3512/###/P/2023 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din data de 13.06.2025, fiind consemnate în încheierea din acea dată, care face corp comun cu prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la datele de 04.07.2025, 01.08.2025, 14.08.2025, 28.08.2025 și 29.09.2025, dată la care,

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

I. Situația de fapt și încadrarea juridică reținute prin rechizitoriu

Prin rechizitoriul nr. 3512/###/P/2023 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța din data de 29.10.2024, înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 06.11.2024, sub nr. #####/212/2024, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####, trimis în judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă, faptă prevăzută de art. 196 alin. (3) din C.Pen.

În actul de sesizare s-a reținut, în esență, că inculpatul #####, la data de 07.05.2023, a condus autoturismul marca ##### A8, cu numărul de înmatriculare CC4613AX, pe str. Poporului, iar la intersecția cu str. Arțarului a efectuat manevra de mers înapoi într-un loc în care aceasta este interzisă și a accidentat persoana vătămată #####, aceasta suferind leziuni traumatice care au necesitat cca 120 de zile de îngrijiri medicale.

Pentru dovedirea situației de fapt au fost administrate următoarele mijloace de probă în cursul urmăririi penale: proces-verbal de cercetare la fața locului, planșă fotografică, schiță loc producere accident, raport expertiză medico-legală nr. ##### Alrutier/2023 emis de Serviciul Clinic ##### de Medicină Legală Constanța, raport de expertiză tehnică auto, declarație persoană vătămată #####, declarație martor (expert tehnic) #####, declarații suspect/inculpat.

II. Camera preliminară

Prin încheierea de şedinţă nr. 69 din camera de consiliu din data de 17.01.2025, rămasă definitivă prin necontestare, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanţei, administrării probelor şi efectuării actelor de urmărire penală şi a dispus începerea judecăţii.

III. Latura civilă

Prin adresa din data de 22.05.2024 (fila nr. 41 d.u.p.), Spitalul ##### Constanţa s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 6.328,84 lei, sumă ce reprezintă contravaloarea îngrijirilor medicale acordate persoanei vătămate #####.

Prin ordonanţa organelor de cercetare penală din data de 10.09.2024 (fila nr. 44-46 d.u.p.), a fost introdusă în cauză partea responsabilă civilmente LEV INS. INSURANCE COMPANY PLC prin corespondentul său în #####, conform B.A.A.R., societatea ##### SRL.

vătămată ##### a formulat cerere de constituire parte civilă în procesul penal cu suma de 300.000 euro, reprezentând daune morale, şi 10.000 euro, reprezentând daune materiale.

IV. Desfăşurarea cercetării judecătoreşti

La primul termen de judecată, cu procedura de citare legal îndeplinită, din data de 11.04.2025, ulterior citirii actului de sesizare, instanţa a adus la cunoştinţa inculpatului învinuirea ce i se aduce şi a fost înştiinţat cu privire la dreptul de a nu face nicio declaraţie, atrăgându-i atenţia că ceea ce declara poate fi folosit şi împotriva sa, dreptul a adresa întrebări părţilor, persoanei vătămate, martorilor, experţilor şi de a da explicaţii în tot cursul cercetării judecătoreşti, când socoteşte că este necesar.

De asemenea, instanţa i-a adus la cunoştinţă inculpatului că poate solicita ca judecata să se desfăşoare în procedura simplificată, doar pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale şi a înscrisurilor noi, dacă recunoaşte în totalitate faptele, astfel cum au fost reţinute în sarcina acestuia prin rechizitoriu, conform art. 374 alin. (4) C.pr.pen., aducându-i la cunoştinţă că poate beneficia de reducerea limitelor pedepsei, cu o treime în cazul pedepsei închisorii şi cu o pătrime în cazul pedepsei amenzii, potrivit art. 396 alin. (10) C.pr.pen.

Inculpatul a arătat că recunoaşte fapta astfel cum a fost descrisă în actul de sesizare şi că îşi însuşeşte probele administrate în cursul urmăririi penale, astfel că nu solicită administrarea unor alte mijloace de probă, decât proba cu înscrisuri în circumstanţiere.

Totodată, inculpatul a precizat că este de acord să presteze o muncă neremunerată în folosul comunităţii, dacă va fi găsit vinovat.

Instanţa constatând ca fiind îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 374 alin. (4) C.pr.pen. a admis cererea formulată de inculpat şi a dispus ca judecata să se desfăşoare pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale şi a înscrisurilor în circumstanţiere depuse la dosar.

În vederea administrării probei testimoniale pe latură civilă, instanţa a amânat cauza şi a acordat termen de judecată la data de 13.06.2025.

În faza de judecată, ca urmare a admiterii cererii formulate de inculpat, cauza a fost soluţionată pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale şi a înscrisurilor în circumstanţiere depuse la dosar de inculpat.

Analizând și coroborând materialul probator existent în dosarul cauzei, instanța reține următoarele:

V. Situația de fapt reținută de instanță:

în vedere că inculpatul ##### a recunoscut săvârșirea infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată, acceptând probatoriul administrat pe parcursul urmăririi penale, instanța urmează a reține aceeași situație de fapt precum cea indicată în actul de sesizare:

La data de 07.05.2023, în jurul orei 0814, echipa de cercetare la fața locului din cadrul Serviciului Rutier a fost sesizată prin S.N.U.A.U. 112 cu privire la faptul că în oraș #####, la intersecția dintre str. Arțarului și str. Poporului, s-a produs un accident de circulație în urma căruia a rezultat vătămarea corporală a unei persoane.

În urma activității de cercetare la fața locului, organele de poliție au reținut ca situație de fapt preliminară aceea că la data de 07.05.2023, în jurul orei 08:10, inculpatul ##### a condus autoturismul marca ##### A8 cu numărul de înmatriculare CC-4613-AX, pe str. Arțarului din Orașul #####, dinspre Șoseaua Națională (DN2A) către str. Portului și când a ajuns la intersecția cu str. Poporului a efectuat manevra de mers înapoi, fără să se asigure suficient, moment în care a surprins și accidentat pe numita ##### care se angajase în traversarea drumului prin spatele autoturismului.

Inculpatul ##### a fost testat cu aparatul etilotest, rezultatul fiind de 0,00 mg/1 alcool pur în aerul expirat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. ##### Alrutier/2023 din 22.11.2023 emis de S.J.M.L. Constanța la data de 22.11.2023, persoana vătămată ##### a suferit leziuni traumatice care au necesitat cca 120 de zile de îngrijiri medicale.

vătămată a formulat plângere prealabilă la data de 04.08.2023 pe care a menținut-o prin declarația din data de 16.12.2023. Prin declarația din data de 16.12.2023, dată în fața organelor de poliție, persoana vătămată ##### s-a constituit parte civilă în procesul penal și a solicitat introducerea în cauză a părții responsabile civilmente.

În legătură cu dinamica producerii accidentului persoana vătămată a declarat că în data de 07.05.2023, în jurul orei 08:00, se deplasa pe str. Poporului din Orașul #####, ca pieton, către cimitirul din localitate. Când a ajuns la intersecția cu str. Arțarului, persoana vătămată s-a oprit și a așteptat ca o mașină să treacă, după care s-a angajat în traversarea străzii Arțarului pe la colțul intersecției. ##### vătămată a declarat că apoi, în timp ce traversa, a fost surprinsă de aceeași mașină care trecuse inițial, dar care de data aceasta circula cu spatele. Autoturismul respectiv a lovit-o pe ##### cu partea din spate, iar aceasta a căzut pe partea carosabilă. ##### a declarat că la momentul accidentului mai erau și alți oameni în zonă care au început să strige și să-l atenționeze pe conducătorul auto.

La data de 17.04.2024 organele de cercetare au dispus prin ordonanță efectuarea unei expertize tehnice auto cu privire la dinamica producerii accidentului rutier de către expertul desemnat ing. #####, din cadrul Biroului Local de Expertize Tehnice și Contabile de pe lângă Tribunalul Constanța.

Concluziile raportului de expertiză au fost după cum urmează:

- Locul producerii impactului a fost în intersecția dintre str. Poporului și str. Arțarului după ce victima, care se deplasa pe carosabil, pe lângă bordura din stânga sa, parcursese o distanță de circa 3 m și autoturismul efectua o manevră de mers cu spatele.

- Viteza de deplasare a autoturismului, în premomentul impactului cu victima, nu poate fi calculată cu precizie pe cale analitică dar, ținând cont că acesta se deplasa cu spatele, se poate estima o viteză de circa 10-20 km/h.

- Starea de pericol a fost creată atât de către conducătorul autoturismului, prin manevra de mers înapoi fără o asigurare temeinică și/sau fără a fi dirijat de către o altă persoană, cât și de către pietonul, care a intrat pe carosabil, în traversare, fără să se asigure temeinic și fără a observa manevra de mers înapoi a autoturismului.

- O cauză a producerii accidentului o constituie manevra de mers înapoi a autoturismului, fără ca cel care o conducea să se fi asigurat temeinic și/sau fără să fi fost dirijat de către o altă persoană.

- O cauză a producerii accidentului o constituie intrarea pietonului pe partea carosabilă, în traversare, într-o zonă unde nu există trecere amenajată pentru pietoni, fără o asigurare temeinică.

- Accidentul putea fi evitat de către conducătorul autoturismului dacă în momentul efectuării manevrei cu spatele s-ar fi asigurat temeinic că o poate face fără să pună în pericol siguranța celorlalți participanți la trafic sau dacă ar fi efectuat manevra de mers înapoi doar fiind dirijat de către o altă persoană.

- Accidentul putea fi evitat de către pieton dacă ar fi traversat strada numai după ce s-ar fi asigurat ca o poate face fără pericol pentru el.

Raportul de expertiză a fost comunicat inculpatului și părții civile. Partea civilă a formulat obiecțiuni cu privire la conținutul și concluziile expertului desemnat.

Prin cererea din data de 22.07.2024 partea civilă a arătat că apreciază că manevra efectuată de inculpatul ##### era interzisă în locul producerii accidentului și astfel solicită audierea expertului desemnat pentru clarificarea concluziilor sale.

Analizând prevederile art. 128 lit. a) din HG1391/2006 se constată că mersul înapoi cu vehiculul este interzis în cazurile prevăzute la art. 126 din HG1391/2006 (cazuri de interdicere a manevrei de întoarcere), cu excepția lit. d), respectiv pe drumurile cu sens unic, unde manevra de mers înapoi este permisă. Rezultă astfel că interdicția de la art. 126 lit. b) din HG #####R privind manevra de întoarcere în intersecțiile unde pentru efectuare este necesară manevrarea înainte și înapoi a vehiculului, se aplică și pentru efectuarea manevrei de mers înapoi.

Rezumând, este interzisă efectuarea manevrei de mers înapoi în intersecțiile unde pentru efectuarea manevrei de întoarcere este necesară manevrarea înainte și înapoi a vehiculului.

Conform schiței locului accidentului și procesului-verbal de cercetare la fața locului, atât lățimea str. Poporului, cât și cea a str. Arțarului, sunt de 6,5 m. Lungimea autoturismului condus de inculpat – ##### A8, an fabricație 2004 – este de 5062 mm. Astfel, pe lângă declarația inculpatului, care el însuși arată că intenționa să întoarcă și acest lucru nu îi era posibil dintr-o singură manevră, imposibilitatea tehnică de efectuare a manevrei de întoarcere dintr-o singură mișcare rezultă și prin raportarea dimensiunilor autoturismului condus de inculpat la lățimea străzilor din intersecția unde a avut loc accidentul.

Astfel, apreciind concluziile expertului desemnat ca fiind neclare, cererea privind audierea expertului, formulată de partea civilă, a fost admisă.

La data de 30.08.2024, în prezența apărătorului ales al părții civile, expertul desemnat ing. ##### a fost audiat și a revenit asupra concluziilor sale, arătând că manevra de mers înapoi efectuată de inculpatul ##### era interzisă în intersecția unde s-a produs accidentul

care face obiectul cercetărilor. Expertul desemnat a arătat că astfel cauza accidentului constă în efectuarea manevrei de mers înapoi în mod nereglementar de către inculpatul #####, care, totodată, avea posibilitatea de a evita producerea accidentului dacă nu ar fi manevrat către înapoi într-un loc în care această manevră nu era permisă. În ceea ce privește acțiunea persoanei vătămate, expertul desemnat a declarat, în lumina revenirii asupra concluziilor inițiale, că acțiunea persoanei vătămate de a se angaja în traversare pe la colțul intersecției după ce autoturismul condus de inculpat a trecut în primă fază de ea, era permisă și legală, având în vedere că pentru victimă, prin raportare la legislația rutieră, acțiunea inculpatului de a manevra către înapoi nu era previzibilă de vreme ce efectuarea ei era interzisă în acel loc.

În ceea ce privește concluziile expertului desemnat în legătură cu faptul că suspectul nu s-a asigurat la efectuarea manevrei de mers înapoi și că acesta ar fi trebuit să fie dirijat de o altă persoană, arătăm că potrivit art. 128 alin. (2) din HG #####R în locurile în care mersul înapoi este permis, dar vizibilitatea în spate este împiedicată, vehiculul poate fi manevrat înapoi numai atunci când conducătorul acestuia este dirijat de cel puțin o persoană aflată în afara vehiculului. În prezenta cauză, manevra de mers înapoi efectuată de inculpat a fost pusă în executare într-un loc în care nu era permisă, deci prevederile art. 128 alin. (2) din HG1391/2006R nu sunt aplicabile.

Analizând acțiunea persoanei vătămate #####, prin raportare la dispozițiile legale privind traversarea drumurilor publice, rezultă următoarele:

Potrivit art. 72 alin.(2) din OUG195/2002R, traversarea drumului public de către pietoni se face perpendicular pe axa acestuia, numai prin locurile special amenajate și semnalizate corespunzător, iar în lipsa acestora, în localități, pe la coltul străzii, numai după ce s-au asigurat că o pot face fără pericol pentru ei și pentru ceilalți participanți la trafic.

vătămată s-a angajat în traversarea str. Arțarului din localitatea #####, pe la colțul intersecției cu str. Poporului. Din declarația sa și din declarația inculpatului, rezultă că autoturismul condus de inculpat a efectuat virajul la stânga pe str. Arțarului, într-un moment moment în care persoana vătămată se afla în zona colțului intersecției (victima a observat autoturismul condus de inculpat care a trecut prin fața sa/inculpatul a observat victima înainte de efectuarea virajului).

În contextul în care manevra de mers înapoi era interzisă, iar victima s-a angajat în traversare pe la colțul intersecției, după ce autoturismul condus de inculpat a trecut de ea, nu i se poate imputa victimei ##### că accidentul s-a produs din cauză că nu s-a asigurat la traversarea drumului pe la colțul intersecției, fără să anticipeze că autoturismul condus de inculpat, care tocmai trecuse de ea, va urma să manevreze către înapoi. Prin faptul că manevra de mers înapoi era interzisă în locul producerii accidentului, manevra de mers înapoi efectuată de inculpat devine, cel puțin din punct de vedere legal, imprevizibilă pentru persoana vătămată.

Analizând orice altă prevedere legală care reglementează circulația pe drumurile publice, constatăm că participanții la trafic, pietonii inclusiv, sunt obligați să prevadă comportamentul regulamentar al celorlalți participanți la trafic cu care se intersectează și să ia măsuri în acest sens (ex. să acorde prioritate celor care au acest drept, să se asigure la schimbarea benzii de mers pentru a nu pune în pericol ceilalți participanți la trafic) și nu comportamentul nereglementar al acestora. ##### evident că modalitățile în care participanții la trafic pot încălca normele rutiere pot fi dintre cele mai variate și astfel nu poate fi instituită o obligație generală de prevedere a tuturor conduitelor nereglementare.

Pentru aceste motive, traversarea str. Arțarului de către ##### a fost efectuată în mod regulamentar. ##### vătămată s-a asigurat la inițierea traversării, a așteptat să treacă autoturismul condus de inculpat și apoi a început traversarea. Pentru faptul că nu a anticipat că inculpatul va încălca dispozițiile legale și măsurile de prevedere privind circulația pe drumurile publice prin efectuarea manevrei de mers înapoi într-un loc în care această manevră este interzisă, nu i se poate imputa că nu s-a asigurat la efectuarea traversării.

în vedere cele expuse mai sus, rezultă că accidentul în urma căruia a rezultat vătămarea corporală a numitei ##### s-a produs ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale și măsurilor de prevedere privind circulația pe drumurile publice de către suspectul #####, respectiv dispozițiile legale prevăzute la:

- art. 35 alin. (1) din OUG 195/2002R - Participanții la trafic trebuie să aibă un comportament care să nu afecteze fluenta și siguranța circulației, să nu pună în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor și să nu aducă prejudicii proprietății publice ori private;

- art. 128 alin. (1) din HG1391/2006R - Se interzice mersul înapoi cu vehiculul în cazurile prevăzute la art. 126, cu excepția lit. d) – art. 126 lit.b) : în intersecțiile în care este interzis virajul la stânga, precum și în cele în care, pentru efectuare, este necesară manevrarea înainte și înapoi a vehiculului.

- art. 54 alin.(1) din OUG195/2002R - conducătorul de vehicul care execută o manevra de schimbare a direcției de mers, de ieșire dintr-un rând de vehicule staționate sau de intrare într-un asemenea rând, de trecere pe o altă bandă de circulație sau de virare spre dreapta ori spre stânga sau care urmează să efectueze o întoarcere ori să meargă cu spatele este obligat să semnalizeze din timp și să se asigure că o poate face fără să perturbe circulația sau să pună în pericol siguranța celorlalți participanți la trafic.

Cu ocazia audierii, inculpatul ##### a declarat că la data de 07.05.2023 a condus autoturismul marca ##### A8, cu numărul de înmatriculare CC4613AX, pe str. Poporului, iar la intersecția cu str. Arțarului intenționa să întoarcă. Suspectul a arătat că în intersecția respectivă nu avea posibilitatea să întoarcă dintr-o singură manevră pentru că străzile sunt înguste și astfel mai întâi a virat stânga pe str. Arțarului, urmând ca apoi să manevreze către înapoi și să întoarcă. Suspectul a declarat că înainte de a efectua virajul la stânga a văzut o femeie care mergea pe jos pe str. Poporului către str. Arțarului. După ce a finalizat virajul și a pătruns pe str. Arțarului, suspectul a efectuat manevra de mers înapoi, conform declarației sale, pentru aproximativ 1 metru, moment în care a auzit semnalul specific senzorilor de parcare și a frânat imediat. A coborât din mașină și a văzut o femeie căzută în spatele autoturismului său, cu picioarele sub partea din spate a autoturismului. Suspectul s-a urcat înapoi la volan și a mutat mașina mai în față. A declarat că în timpul efectuării manevrei de mers înapoi s-a asigurat doar în oglinzile exterioare stânga și dreapta, fără a privi și în oglinda interioară.

În cursul judecății, la termenul din data de 11.04.2025, înainte de începerea cercetării judecătorești, inculpatul a înțeles să se prevaleze de dispozițiile art. 375 alin. 1 și 2 Cod procedură penală, arătând că recunoaște în totalitate faptele reținute în actul de sesizare și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care a arătat că le cunoaște și că și le însușește.

Prin urmare, instanța reține că, din ansamblul probator administrat în cursul urmăririi penale, respectiv procesul verbal de cercetare la fața locului, planșa fotografică, schița locului

producerii accidentului, raportul de expertiză medico-legală nr. ##### Alrutier/2023 emis de Serviciul Clinic ##### de Medicină Legală Constanța, raportul de expertiză tehnică auto, declarația persoanei vătămate #####, declarația martorului (expert tehnic) #####, declarațiile suspectului/inculpatului, coroborat cu recunoașterea inculpatului în fața instanței, rezultă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că, la data de 07.05.2023, inculpatul ##### a condus autoturismul marca ##### A8, cu numărul de înmatriculare CC4613AX, pe str. Poporului, iar la intersecția cu str. Arțarului a efectuat manevra de mers înapoi într-un loc în care aceasta este interzisă și a accidentat persoana vătămată #####, aceasta suferind leziuni traumatice care au necesitat cca 120 de zile de îngrijiri medicale.

În contextul global al coroborării mijloacelor de probă administrate în cursul urmăririi penale, prin raportare la poziția de recunoaștere a inculpatului, poate fi astfel conturată concluzia că susținerile inculpatului sunt reale, fiind confirmate întocmai de mijloace de probă administrate, fără a exista, prin urmare, niciun dubiu cu privire la săvârșirea de către acesta a faptei în modalitatea și împrejurările expuse în actul de sesizare a instanței.

VI. Încadrarea juridică a faptei reținută de către instanță

Fapta inculpatului #####, care la data de 07.05.2023 a condus autoturismul marca ##### A8, cu numărul de înmatriculare CC4613AX, pe str. Poporului, iar la intersecția cu str. Arțarului a efectuat manevra de mers înapoi într-un loc în care această este interzisă și a accidentat persoana vătămată #####, aceasta suferind leziuni traumatice care au necesitat cca 120 de zile de îngrijiri medicale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare corporală din culpă, faptă prevăzută de art. 196 alin. (3) din C.Pen..

Analizând infracțiunea de vătămare corporală din culpă, prevăzută de art. 196 alin. (3) Cod penal raportat la art. 194 alin. 1 lit. b) Cod penal sub aspectul laturii obiective, instanța reține că din probele administrate în cauză rezultă că elementul material infracțiunii de vătămare corporală din culpă constă în acțiunea de lovire a persoanei vătămate #####, ca urmare a nerespectării de către inculpat a dispozițiilor legale și a măsurilor de prevedere cu privire la circulația pe drumurile publice, respectiv prevederile art. 35 alin. (1) din OUG 195/2002R, art. 128 alin. (1) din HG1391/2006R și art. 54 alin.(1) din OUG195/2002R.

Astfel, inculpatul, în calitate de conducător auto, a încălcat prevederile art. 35 alin. (1) din OUG 195/2002R care prevăd că “participantii la trafic trebuie să aibă un comportament care să nu afecteze fluenta și siguranța circulației, să nu pună în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor și să nu aducă prejudicii proprietății publice ori private”, ale art. 128 alin. (1) din HG1391/2006R, potrivit căruia “se interzice mersul înapoi cu vehiculul în cazurile prevăzute la art. 126, cu excepția lit. d) – art. 126 lit.b) : în intersecțiile în care este interzis virajul la stânga, precum și în cele în care, pentru efectuare, este necesară manevrarea înainte și înapoi a vehiculului”, precum și ale art. 54 alin.(1) din OUG195/2002R. conform căruia “conducătorul de vehicul care execută o manevra de schimbare a direcției de mers, de ieșire dintr-un rând de vehicule staționate sau de intrare într-un asemenea rând, de trecere pe o altă bandă de circulație sau de virare spre dreapta ori spre stânga sau care urmează să efectueze o întoarcere ori să meargă cu spatele este obligat să semnalizeze din timp și să se asigure că o poate face fără să perturbe circulația sau să pună în pericol siguranța celorlalți participanți la trafic”.

Subsecvent acțiunii sale, inculpatul a surprins și accidentat pe persoană vătămată #####, pieton care traversa regulamentar, provocându-i acesteia vătămări corporale.

În privința urmăririi imediate, instanța a reținut prin situația de fapt că aceasta a constatat în provocarea persoanei vătămate de leziuni traumatice pentru vindecarea cărora a necesitat un nr. de 120 de zile de îngrijiri medicale, conform raportului de expertiză medico-legală nr. ##### Alrutier/2023 din 22.11.2023 emis de S.J.M.L. Constanța la data de 22.11.2023.

Cât privește legătura de cauzalitate, instanța reține concluziile raportului de expertiză medico-legală întocmit în cauză în sensul că vătămarea persoanei vătămate a putu fi produsă prin comprimare între corp și plan dur (călcare/strivire).

Astfel, din probele administrate, rezultă o legătură de cauzalitate între acțiunea inculpatului ##### și vătămările produse persoanei vătămate #####, aceste vătămări fiind produse exclusiv prin acțiunea inculpatului.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a săvârșit fapta din culpă fără prevedere, întrucât nu a prevăzut rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să îl prevadă, în condițiile art. 16 alin. 4 lit. b Cod penal. ##### de prevedere în situația din speță derivă din regulile de circulație rutieră, mai precis, din art. 35 alin (1) din OUG 195/2002, conform căruia participanții la trafic trebuie să aibă un comportament care să nu afecteze fluenta și siguranța circulației, să nu pună în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor și să nu aducă prejudicii proprietății publice ori private.

Instanța reține incidența variantei agravate prevăzute de art. 196 alin. 3 C.pen. pentru că fapta a fost săvârșită ca urmare a nerespectării de către inculpat a dispozițiilor legale referitoare la efectuarea unei activități, mai exact a cadrului legal privind circulația pe drumurile publice, respectiv prevederile art. 35 alin. (1) din OUG 195/2002R, art. 128 alin. (1) din HG1391/2006R și art. 54 alin.(1) din OUG195/2002R.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile cumulativ prevăzute de art. 396 alin. 2 Cod procedură penală, întrucât s-a stabilit dincolo de orice îndoială rezonabilă că fapta există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. 3 Cod penal, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al laturii subiective, și a fost săvârșită de către inculpatul ##### cu forma de vinovăție prevăzută de lege, instanța va dispune stabilirea unei pedepse în sarcina acestuia.

VII. Individualizarea judiciară a pedepsei

La individualizarea judiciară a pedepsei, instanța va ține cont de atitudinea de recunoaștere a faptei comise, în condiții care fac posibilă aplicarea prevederilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, inculpatul recunoscând în totalitate faptele săvârșite (atât sub aspect obiectiv, cât și sub aspect subiectiv), așa cum acestea au fost descrise prin actul de sesizare a instanței. Astfel, în virtutea recunoașterii faptei, inculpatul va beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (10) C.proc.pen.

Instanța va avea în vedere pe lângă atingerea scopului pedepselor și dispozițiile art. 74 C.pen, respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Prealabil, instanța constată că limitele de pedeapsă prevăzute de art. 196 alin. 3 C.pen. pentru infracțiunea pentru care inculpatul a fost trimis în judecată sunt de la 6 luni la 3 ani închisoare, alternativ cu amenda penală.

În continuare, în procesul de individualizare, instanța va avea în vedere dispozițiile art. 3 alin. 1 din Legea nr. 253/2013, conform cărora prin reglementarea executării pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute la art. 1 se urmărește asigurarea echilibrului dintre protecția societății prin menținerea ordinii de drept, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, și menținerea în comunitate a persoanei care a comis una sau mai multe fapte prevăzute de legea penală.

În consecință, în temeiul art. 396 alin. 4 C.proc.pen., constatând că sunt întrunite condițiile răspunderii penale a inculpatului și că fapta reținută în sarcina sa constituie infracțiune, instanța îi va stabili inculpatului ##### pedeapsa închisorii, ce urmează a fi individualizată între limitele de pedeapsă prevăzute de norma de incriminare din partea specială a Codului penal, astfel cum aceste limite vor fi reduse cu 1/3 ca efect al aplicării dispozițiilor art. 396 alin. 10 C. proc. pen., având în vedere că inculpatul a recunoscut înainte de începerea cercetării judecătorești învinuirea ce i s-a adus.

Stabilirea unei pedepse cu închisoarea este necesară, în opinia instanței, pentru a atrage atenția inculpatului asupra importanței respectării normelor de circulație rutieră și pentru a preveni, pe viitor, comiterea unor fapte de acest gen, având în vedere riscul producerii și a altor urmări imediate, prin conduita sa inculpatul punând în pericol siguranța celorlalți participanți la traficul rutier.

Instanța reține că fapta săvârșită de inculpat prezintă un grad de pericol social concret ridicat, culpa în producerea accidentului revenind în exclusivitate acestuia. Încălcarea regulilor de circulație pe drumurile publice este frecventă, iar numărul mare al accidentelor similare impune organelor judiciare obligația de a sancționa corespunzător infracțiunile săvârșite de conducătorii auto care dau dovadă de nepăsare în ceea ce privește obligațiile pe care le au în trafic.

Totodată, se observă că accidentul de circulație provocat de inculpat a cauzat persoanei vătămate numeroase suferințe fizice, conform raportului de expertiză medico-legală nr. ##### Alrutier/2023 din 22.11.2023 emis de S.J.M.L. Constanța la data de 22.11.2023, leziunile traumatice cauzându-i acesteia un număr de 120 de zile de îngrijiri medicale.

Pe de altă parte, instanța are în vedere că fapta a fost săvârșită din culpă, ca urmare a nerespectării de către inculpat a dispozițiilor legale și a măsurilor de prevedere cu privire la circulația pe drumurile publice.

În privința circumstanțelor personale ale inculpatului, instanța reține că aceasta are în prezent vârsta de 22 de ani, studii medii, este căsătorit, are un copil minor în întreținere, este fără ocupație și nu este cunoscut cu antecedente penale.

Instanța mai reține că inculpatul a avut o atitudine sinceră, de cooperare cu organele judiciare, recunoscând fapta. În raport de toate aceste elemente de individualizare, instanța urmează a se orienta către pedeapsa închisorii, considerând că inculpatul trebuie să conștientizeze urmarea gravă a faptelor sale și să își modifice conduita pe viitor, în calitate de conducător auto.

în vedere valorile sociale lezate, respectiv integritatea corporală și însăși siguranța rutieră, instanța apreciază că sancțiunea adecvată este reprezentată de pedeapsa cu închisoarea, orientată către minimul special.

În considerarea celor expuse anterior, pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prev. de art. 196 alin. (3) C.pen., instanța va dispune condamnarea inculpatului ##### la pedeapsa de 1 an închisoare, (între limitele de pedeapsă 4 luni– 2 ani, obținute ca efect al aplicării dispozițiilor art. 396 alin. 10 C.proc.pen.).

Cu privire la individualizarea modalității de executare a pedepsei, față de rezultatul analizei criteriilor generale de individualizare, instanța nu consideră necesară executarea efectivă a pedepsei, fiind astfel incidente dispozițiile art. 91 Cod pen., conform cărora se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghe, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: a) pedeapsa aplicată, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani; b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare; c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității; d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, fiind însă necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

în vedere că instanța va aplica inculpatului pedeapsa principală rezultantă de 1 an închisoare, prima condiție este îndeplinită. De asemenea, astfel cum rezultă din fișa de cazier, inculpatul nu a mai fost condamnat la pedeapsa închisorii mai mare de un an. Totodată, inculpatul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, astfel cum reiese din declarația acestuia.

Prin raportare la persoana inculpatului (persoană tânără, cu un copil minor în întreținere), la posibilitățile de care acesta dispune pentru a se îndrepta, ținând cont de vârsta pe care o are, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă pentru îndreptarea conduitei inculpatului, fără a fi necesară executarea efectivă a acesteia.

Prin urmare, constatând că în cauză sunt îndeplinite cumulativ dispozițiile art. 91 alin. (1) Cod pen. instanța va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei principale de 1 an închisoare, iar în temeiul art. 92 alin. (1) Cod pen., va stabili un termen de supraveghere de 3 (trei) ani, care se va calcula de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, astfel cum prevede art. 92 alin. (2) Cod pen.

În temeiul art. 93 alin. (1) Cod pen. instanța va obliga inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Constanța, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

Pentru a asigura îndreptarea conduitei inculpatului, în baza art. 93 alin. (2) lit. b) Cod pen., va impune acestuia obligația de a frecventa un program de reintegrare socială derulat de Serviciul de Probațiune Constanța sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

în vedere dispozițiile art. 93 alin. (3) Cod pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 100 de zile lucrătoare în cadrul Primăriei / Consiliului Local Năvodari sau al Complexului Muzeal

Științele Naturii Constanța, în conformitate cu dispozițiile art. 404 alin. (2) Cod proc. pen. și ale art. 57 din Legea ##### privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, instituție ce urmează a fi desemnată de către Serviciul de Probațiune Constanța după evaluarea inculpatului.

În baza art. 94 alin. (1) Cod pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. (1) lit. c) – e) se vor comunica Serviciului de Probațiune Constanța.

În baza art. 94 alin. (2) Cod pen., supravegherea executării obligațiilor prevăzute de art. 93 alin. (2) lit. b) și art. 93 alin. (3) Cod pen. se va face de Serviciului de Probațiune Constanța.

În baza art. 404 alin. (2) C. proc. pen. raportat la art. 96 Cod pen., va atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și obligațiilor impuse, precum și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere, respectiv dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege sau săvârșește o nouă infracțiune, instanța revocă suspendarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei în regim de detenție.

VIII. Latura civilă

Potrivit art.25 alin.1 și art.397 alin.1 Cod procedură penală instanța se pronunță prin aceeași hotărâre și asupra acțiunii civile.

Prin ordonanța organelor de cercetare penală din data de 10.09.2024 (fila nr. 44-46 d.u.p.), a fost introdusă în cauză partea responsabilă civilmente LEV INS. INSURANCE COMPANY PLC prin corespondentul său în #####, conform B.A.A.R., societatea ##### SRL.

Partea civilă Spitalul ##### Constanța s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 6.328,84 lei, sumă ce reprezintă contravaloarea îngrijirilor medicale acordate persoanei vătămate #####.

vătămată ##### a formulat cerere de constituire parte civilă în procesul penal cu suma de 300.000 euro, reprezentând daune morale, și 10.000 euro, reprezentând daune materiale. Totodată, partea civilă a solicitat obligarea persoanei responsabile civilmente la plata penalităților de întârziere de 0,2% pe zi de la împlinirea celor 30 de zile de când a formulat cererea de despăgubire, respectiv de la 27.01.2024.

Răspunderea pentru fapta ilicită cauzatoare de prejudicii este o parte componentă a răspunderii sociale ce revine fiecărei persoane pentru faptele sale. Fapta ilicită cauzatoare de prejudicii angajează răspunderea civilă delictuală care, ca natură juridică, este o sancțiune specifică dreptului civil, cu caracter reparator, fără a fi în același timp o pedeapsă. Așadar, fapta ilicită cauzatoare de prejudicii declanșează o răspundere civilă delictuală al cărei conținut îl constituie obligația civilă de reparare a prejudiciului cauzat.

În cazurile în care faptele ilicite cauzatoare de prejudicii constituie, în același timp, și infracțiuni, pe lângă răspunderea penală și cumulativ cu această răspundere, se va angaja și răspunderea civilă delictuală. În acest sens, prevederile art. 19 alin. (1) C.proc.pen. dispun că acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru producerea prejudiciului produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale. Conform alin. (4) al aceluiași articol, acțiunea civilă se soluționează în cadrul procesului penal dacă prin aceasta nu se depășește durata

rezonabilă a procesului, iar conform alin. (5) repararea prejudiciului material și moral se face potrivit dispozițiilor legii civile.

Potrivit art. 1349 alin. (1) C.civ., orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane, iar conform alin. (2), cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

Potrivit art. 1357 alin. (1) C.civ., cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, iar conform alin. (2) autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.

Din dispozițiile legale citate rezultă că, pentru a fi atrasă răspunderea civilă delictuală a unei persoane, este necesară îndeplinirea a 4 condiții, respectiv existența unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția autorului faptei ilicite.

În cauză, în ceea ce privește răspunderea civilă delictuală, mai sunt incidente și următoarele prevederi din Codul civil:

Art. 1.381 - (1) Orice prejudiciu dă dreptul la reparație. (2) Dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat. (3) Dreptului la reparație îi sunt aplicabile, de la data nașterii sale, toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor.

Art. 1.385 - (1) Prejudiciul se repară integral, dacă prin lege nu se prevede altfel. (2) Se vor putea acorda despăgubiri și pentru un prejudiciu viitor dacă producerea lui este neîndoielnică. (3) Despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, câștigul pe care în condiții obișnuite el ar fi putut să îl realizeze și de care a fost lipsit, precum și cheltuielile pe care le-a făcut pentru evitarea sau limitarea prejudiciului. (4) ##### fapta ilicită a determinat și pierderea șansei de a obține un avantaj sau de a evita o pagubă, reparația va fi proporțională cu probabilitatea obținerii avantajului ori, după caz, a evitării pagubei, ținând cont de împrejurări și de situația concretă a victimei.

Art. 1.386 - (1) Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare, iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă victima nu este interesată de reparația în natură, prin plata unei despăgubiri, stabilite prin acordul părților sau, în lipsă, prin hotărâre judecătorească. (2) La stabilirea despăgubirii se va avea în vedere, dacă prin lege nu se prevede altfel, data producerii prejudiciului. (3) ##### prejudiciul are un caracter de continuitate, despăgubirea se acordă sub formă de prestații periodice. (4) În cazul prejudiciului viitor, despăgubirea, indiferent de forma în care s-a acordat, va putea fi sporită, redusă sau suprimată, dacă, după stabilirea ei, prejudiciul s-a mărit, s-a micșorat ori a încetat.

Art. 1.387 - (1) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății unei persoane, despăgubirea trebuie să cuprindă, în condițiile art. 1.388 și 1.389, după caz, echivalentul câștigului din muncă de care cel păgubit a fost lipsit sau pe care este împiedicat să îl dobândească, prin efectul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă. În afară de aceasta, despăgubirea trebuie să acopere cheltuielile de îngrijire medicală și, dacă va fi cazul, cheltuielile determinate de sporirea nevoilor de viață ale celui păgubit, precum și orice alte prejudicii materiale. (2) Despăgubirea pentru pierderea sau nerealizarea câștigului din muncă se acordă, ținându-se seama și de sporirea

nevoilor de viață ale celui prejudiciat, sub formă de prestații bănești periodice. La cererea victimei, instanța va putea acorda despăgubirea, pentru motive temeinice, sub forma unei sume globale. (3) În toate cazurile, instanța va putea acorda celui păgubit o despăgubire provizorie pentru acoperirea nevoilor urgente.

Art. 1.390 - (1) Despăgubirea pentru prejudiciile cauzate prin decesul unei persoane se cuvine numai celor îndreptățiți, potrivit legii, la întreținere din partea celui decedat. (2) Cu toate acestea, instanța, ținând seama de împrejurări, poate acorda despăgubire și celui căruia victima, fără a fi obligată de lege, îi presta întreținere în mod curent. (3) La stabilirea despăgubirii se va ține seama de nevoile celui păgubit, precum și de veniturile pe care, în mod normal, cel decedat le-ar fi avut pe timpul pentru care s-a acordat despăgubirea. Dispozițiile art. 1.387-1.389 se aplică în mod corespunzător.

Art. 1.391 - (1) În caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății, poate fi acordată și o despăgubire pentru restrângerea posibilităților de viață familială și socială. (2) Instanța judecătorească va putea, de asemenea, să acorde despăgubiri ascendenților, descendenților, fraților, surorilor și soțului, pentru durerea încercată prin moartea victimei, precum și oricărei alte persoane care, la rândul ei, ar putea dovedi existența unui asemenea prejudiciu.

Art. 1.392 - Cel care a făcut cheltuieli pentru îngrijirea sănătății victimei sau, în caz de deces al acesteia, pentru înmormântare are dreptul la înapoierea lor de la cel care răspunde pentru fapta ce a prilejuit aceste cheltuieli.

Art. 1.393 - (1) ##### în cadrul asigurărilor sociale s-a recunoscut dreptul la un ajutor sau la o pensie, reparația este datorată numai în măsura în care paguba suferită prin vătămare sau moarte depășește ajutorul ori pensia.

Sub un prim aspect, instanța va analiza prevederile legale care impun răspunderea societății de asigurare care va fi obligată la repararea prejudiciului și modalitatea în care aceasta răspunde, urmând ca în final să fie analizată acțiunea civilă exercitată în cauză.

Potrivit art. 86 C.proc.pen. persoana care potrivit legii civile are obligația legală sau convențională de a repara în întregime sau în parte, singură sau în solidar, prejudiciul cauzat prin infracțiune și care este chemată să răspundă în proces este parte în procesul penal și se numește parte responsabilă civilmente.

Așadar, partea responsabilă civilmente este parte în procesul penal și răspunde în acest cadru numai pe latură civilă pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune de către inculpat, însă numai în condițiile legii civile, respectiv în baza unei obligații legale sau convenționale. Prin noua definiție a părții responsabile civilmente, intenția legiuitorului a fost aceea de a rezolva complet conflictul de drept intervenit, atât sub aspectul laturii penale cât și sub cel al reparării pagubelor cauzate prin infracțiune, în limitele impuse de desfășurarea într-un termen rezonabil a procesului penal, fiind extinsă sfera persoanelor care fac parte din noțiunea de parte responsabilă civilmente prin includerea persoanelor care, potrivit legii civile, au obligația convențională de a repara prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Prin Decizia nr. # din 2016 (M. Of. nr. 258 din 06.04.2016), Înalta ##### de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii, a stabilit că în cazul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, societatea de asigurare are calitatea de parte responsabilă civilmente și are obligația de a repara singură

prejudiciul cauzat prin infracțiune, în limitele stabilite în contractul de asigurare și prin dispozițiile legale privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă.

În cuprinsul deciziei menționate, s-a arătat, între altele, că plecând de la natura specială a contractului de asigurare de răspundere civilă obligatorie, asigurătorii de răspundere civilă obligatorie au calitatea de părți responsabile civilmente în procesul penal pentru prejudicii produse de asigurații lor prin accidente de vehicule, atât în temeiul legii civile cât și în temeiul contractului de asigurare.

La data producerii accidentului rutier, autovehiculul condus de inculpat era asigurat RCA la societatea de asigurări Lev Ins. Insurance Company PLC (prin corespondent ##### Risk Consultants) conform poliței de asigurare nr. BG#####5/01 (f. 58 d.u.p.), cu valabilitate de la data de 08.09.2022 – 07.09.2023.

În continuare, instanța reține că, din cuprinsul art. 11 și 14 din Legea nr. 132/2017 rezultă că asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi părțile civile pentru prejudiciile dovedite suferite în urma accidentului produs din culpa inculpatului prin intermediul vehiculului asigurat, prin acordarea de despăgubiri în bani pentru deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial.

Aceste despăgubiri se acordă pentru sumele pe care asiguratul le plătește cu titlu de dezdăunare și pentru cheltuielile de judecată și/sau cheltuielile aferente în cazul soluționării alternative a litigiului persoanelor prejudiciate prin decesul victimei, în cuantum egal cu întinderea prejudiciului până la limita maximă de răspundere a asigurătorului RCA care este egală cu cea mai mare valoare dintre limita de răspundere prevăzută în legislația aplicabilă și cea prevăzută în contractul RCA.

În continuare, art. 21 și 22 din același act normativ prevăd că, în cazul unui deces rezultat în urma unui accident de vehicule, stabilirea despăgubirii se realizează pe cale judecătorească, în conformitate cu prevederile art. 14, iar drepturile persoanelor prejudiciate se exercită împotriva asigurătorului RCA. Totodată, potrivit art. 21 și art. 23, în cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA acordă despăgubiri în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă persoanelor fizice sau juridice prejudiciate, în termen de 10 zile de la data la care a primit respectiva hotărâre, iar în cazul neîndeplinirii acestor obligații, va fi obligat la plata unor penalități stabilite de către instanța judecătorească. De asemenea, cu aplicarea Deciziei nr. # din 2016 (M.Of. nr. 258 din 06.04.2016), Înalta ##### de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii, instanța constată că societatea de asigurare are obligația de a repara singură prejudiciul cauzat prin infracțiune, în limitele stabilite în contractul de asigurare și prin dispozițiile legale privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă.

Astfel, instanța reține că în cauză era încheiată o asigurare de răspundere civilă auto obligatorie în privința autoturismului condus de către inculpat și că, prin producerea accidentului s-a produs riscul asigurat, motiv pentru care obligația de reparare a prejudiciilor cauzate prin accident revine părții responsabile civilmente Lev Ins. Insurance Company PLC, calitate de asigurător al autovehiculului, astfel cum rezultă conform poliței de asigurare nr. BG#####5/01 (f. 58 d.u.p.), cu valabilitate de la data de 08.09.2022 – 07.09.2023.

În ceea ce privește fapta ilicită, aceasta se identifică elementului material al infracțiunii reținute în sarcina inculpatului #####.

Această stare de fapt reiese din analiza mijloacelor de probă administrate în cauză, expusă la pct. V din prezenta hotărâre.

Făcând trimitere la considerentele arătate la pct. VI, instanța reține că fapta ilicită a fost comisă cu forma de vinovăție a culpei fără prevedere, în condițiile art. 16 alin. 3 teza a II-a Cod civil, întrucât autorul nu a prevăzut rezultatul faptei sale, deși trebuia să îl prevadă.

Cu privire la prejudiciu, instanța are în vedere dispozițiile art. 1381 Cod civil, potrivit căruia orice prejudiciu dă dreptul la reparație, iar acesta din urmă se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă nu poate fi valorificat imediat. Dreptului la reparație îi sunt aplicabile toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor. Din cuprinsul art. 1385 Cod civil, instanța reține că prejudiciul se repară integral, iar despăgubirea trebuie să cuprindă pierderea suferită de cel prejudiciat, precum și câștigul pe care, în condiții obișnuite, el ar fi putut să îl realizeze și de care a fost lipsit.

Cu privire la daunele materiale solicitate de către partea civilă #####, instanța reține că efectuarea cheltuielilor de recuperare și de îngrijire rezultă din depoziția martorilor audiați în cauză, respectiv ##### și #####.

Spre deosebire de daunele morale, al căror quantum se stabilește de către instanță pe bază de apreciere, existența daunelor materiale și a întinderii acestora trebuie dovedite prin administrarea de probe (înscrișuri, martori, mijloace materiale de probă). De asemenea, instanța ține cont la acordarea daunelor materiale numai de acele prejudicii care au legătură de cauzalitate directă cu infracțiunea pentru care este trimis în judecată inculpa.

Cu privire la daunele materiale solicitate de părțile civile reprezentate de suma globală de 10.000 euro, reprezentând cheltuielile făcute cu întreținerea victimei constând în medicamente, tratament, recuperare, instanța califică aceste solicitări ca având natura cheltuielilor de îngrijire a sănătății victimei, conform art. 1392 C. civ.

Astfel, potrivit acestor dispoziții legale cel care a făcut cheltuieli pentru îngrijirea sănătății victimei are dreptul la înapoierea lor de la cel care răspunde pentru fapta ce a prilejuit aceste cheltuieli.

Instanța reține că este de necontestat că starea fizică și cea psihică a victimei ca urmare a accidentului au impus efectuarea de cheltuieli însemnate cu asigurarea tratamentului, recuperării și îngrijirii acesteia. În egală măsură, din declarațiile martorilor ##### și #####, confirmate ei de aspectele consemnate în cuprinsul raportului de expertiză medico-legală întocmit în cursul urmăririi penale reiese că partea civilă a fost supusă unor numeroase proceduri și tratamente în scopul îmbunătățirii stării sale.

Îngrijirea părții civile și a sănătății acesteia a presupus procurarea produselor de îngrijire, igienă, medicamente, achiziționarea de servicii de îngrijire și masaj, ședințe de kinetoterapie. De asemenea, alimentația corespunzătoare și igiena corporală pentru o persoană imobilizată la pat devin chiar factori determinanți, alături de medicația, în menținerea sănătății acesteia.

Instanța apreciază că, din cauza situației medicale particulare a părții civile, ameliorarea stării de sănătate a acesteia a primat colectării dovezilor pentru cheltuielile efectuate cu îngrijirea acesteia.

Așa fiind, instanța apreciază că în cazul unor astfel de evenimente nefericite, familia victimei nu are în vedere preconstituirea de probe pentru o eventuală latură civilă, iar în vederea soluționării în mod just și echitabil a componentei acțiunii civile referitoare la acest tip de cheltuieli, instanța este îndreptățită să recurgă la prezumții și să acorde o sumă corespunzătoare.

totodată de notorietate că pentru asigurarea unor îngrijiri medicale de natura celor necesare victimei, sunt efectuate în mod inerent, cheltuieli diverse, altele decât cele avansate de către unitatea medicală (calmante, transport la controale etc.).

În raport de aceste împrejurări instanța va avea în vedere și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului în cadrul căreia s-a statuat că preconstituirea unor probe prin care să dovedească aceste cheltuieli apare ca fiind o sarcină excesivă.

Așadar, analizând înscrisurile depuse la dosarul cauzei și evaluând declarația martorilor audiați, instanța reține că partea civilă a făcut dovada efectuării de cheltuieli suplimentare cu ocazia spitalizării, a tratamentului ulterior, precum și pentru asigurarea îngrijirii corespunzătoare a acesteia, cheltuieli justificate de situația deosebită în care se află partea civilă ca urmare a accidentului rutier produs la data de 07.05.2023.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, partea civilă poate obține rambursarea prejudiciului material în măsura în care s-a stabilit realitatea acestuia precum și caracterul rezonabil al cuantumului.

În concluzie, în raport de ansamblul argumentelor expuse, instanța apreciază că, în cauză, se impune acordarea despăgubirilor civile solicitate de părțile civile cu titlu de daune materiale, apreciind întemeiată suma de 25.000 de lei, prin raportare la natura cheltuielilor arătate de partea civilă, astfel că va obliga partea responsabilă civilmente la plata către partea civilă ##### a sumei de 25.000 lei, reprezentând daune materiale.

Cu privire la daunele morale solicitate de către partea civilă #####, instanța consideră ca acestea reprezintă satisfacții echitabile destinate a compensa material suferințele de ordin moral ale părților civile. Instanța consideră că pierderea posibilității de a te mișca liber, suferințele fizice și psihice cauzate prin faptul că persoana vătămată, ca urmare a accidentului rutier, a devenit dependentă de persoanele din jur, generează o stare de frustrare, supărare, dezamăgire, tristețe și reprezintă un moment foarte dificil, raportat și la vârsta acesteia de 85 ani. Prin urmare, suferința părții civile se concretizează și într-un prejudiciu nepatrimonial care trebuie acoperit în cauza prezentă.

Potrivit art. 252 C. civ. prevăd că orice persoană fizică are dreptul la ocrotirea valorilor intrinseci ființei umane, cum sunt viața, integritatea fizică și psihică, demnitatea, iar la art. 253 alin. 4 din C. civ., se arată că persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile.

Prejudiciile morale constau în durerile psihice cauzate prin atingerile aduse personalității afective ori personalității sociale a unei persoane cum ar fi moartea unei persoane, atentatele la onoarea, demnitatea, cinstea victimei, atingerile aduse vieții private sau dreptul la propria imagine etc., aceste prejudicii putând fi reparate prin mijloace nepatrimoniale. Totodată, repararea prin compensații bănești a componentei morale a unui prejudiciu corporal presupune o despăgubire suplimentară pentru restrângerea posibilităților de viață familială și socială.

Referitor la cuantumul daunelor morale solicitate, acestea nu sunt supuse unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lor în concret este lăsată la libera apreciere a instanței. În speța de față nu există elemente de natură a contrazice această prezumție.

Înaltei ##### de Casație și Justiție cu privire la modul și aprecierea daunelor morale, este în sensul că „la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente

unui prejudiciu moral se au în vedere criteriile: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără just temei”.

De altfel, în același sens s-a pronunțat instanța supremă și într-o serie de decizii de speță. Spre deosebire de despăgubirile pentru daune materiale, care se stabilesc pe bază de probe, despăgubirile pentru daune morale se stabilesc pe baza evaluării instanței de judecată.

În cazul infracțiunilor contra persoanei, evaluarea despăgubirilor pentru daune morale - în scopul de a nu fi una pur subiectivă sau de a nu tinde către o îmbogățire fără just temei - trebuie să țină seama de suferințele morale susceptibil în mod rezonabil a fi fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, faptă care a avut drept consecință vătămarea corporală a persoanei vătămate.

Cu privire la daunele morale, deși instanța apreciază că nu se poate stabili un preț al suferinței cauzate persoanei vătămate, pentru determinarea acestora, instanța va ține cont de modificările produse în viața părții civile. Totodată, la stabilirea cuantumului daunelor morale, nu are nici o importanță starea materială a victimei, a inculpatului sau a părții civile.

Astfel, în prezenta cauză existența suferințelor psihice pentru partea civilă este incontestabilă, mai cu seamă că partea civilă a suferit, printre altele, o fractură luxație astragal drept deschisă tip III A ce a generat rotarea internă a piciorului, fără posibilitate de intervenție chirurgicală datorită vârstei părții civile și a problemelor medicale preexistente.

Fiind vorba de lezarea unor valori fără conținut economic și de protejarea unor drepturi care intră, ca element al vieții private, în sfera art. 1 (dreptul la viață) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dar și de valori apărute de art. 22 din Constituție și art. 58 C.civ., existența prejudiciului este circumscrisă condiției aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă corespunzătoare a prejudiciului real și efectiv produs victimei, privit prin prisma împrejurărilor anterior expuse.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Tolstoy Miloslavsky c. Regatului Unit și toate cauzele în care se constată încălcări ale drepturilor prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului), daunele morale se stabilesc în raport cu consecințele negative suferite de victimă, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care victimei i-a fost afectată situația familială, profesională și socială. În cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs persoanei vătămate, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Criteriul general evocat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului constă în aceea că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă victimei, având în vedere gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora. În situația daunelor morale, datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin raportare la elementele de fapt, apreciate în complexitatea lor.

La aprecierea prejudiciului moral se are în vedere importanta valorii lezate ca urmare a accidentului, gravitatea și intensitatea durerilor fizice și psihice, repercusiunile prejudiciului asupra situației sociale a victimei, gradul de culpă al persoanei vătămate.

Recuperarea integrală a prejudiciului moral nu poate avea decât un caracter aproximativ, iar sumele acordate cu acest titlu nu trebuie să reprezinte niște măsuri executive pentru autorul pagubei și nici venituri nejustificate pentru persoana lezată.

în vedere caracterul neeconomic al acestui tip de prejudiciu, determinarea despăgubirilor cuvenite persoanei prejudiciate trebuie să vizeze doar efectul compensatoriu și nu să încerce prețuirea valorii nepatrimoniale lezate, dreptul la viață și sănătate fiind inestimabile și incontestabile. În lipsa unor criterii legale de determinare a cuantumului daunelor morale, întinderea acestora se stabilește prin raportare la gravitatea vătămărilor produse și la intensitatea suferințelor cauzate.

Ceea ce trebuie în concret evaluat nu este prejudiciul ca atare, ci doar despăgubirea ce vine să compenseze acest prejudiciu și să aducă acea satisfacție de ordin moral celui prejudiciat.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că despăgubirile acordate pentru repararea prejudiciului moral trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora, contextul general al victimei. Principiul instituit de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului de asigurare a unei proporționalități rezonabile între prejudiciul suferit și intensitatea și gravitatea atingerii valorilor sociale ocrotite trebuie asigurat, respectându-se astfel și principiului reparării integrale a prejudiciului, reglementat de art. 1385 Cod civil.

De asemenea, instanța are în vedere intensitatea deosebită cu care partea civilă a resimțit consecințele infracțiunii, starea de stres, durerea la care a fost supusă cu ocazia intervențiilor chirurgicale. Partea civilă a suferit și un prejudiciu de agrement, fiind privată de aproximativ orice formă de viață socială ce se menține și în prezent, nemaiputând desfășura activitățile obișnuite.

în vedere probele administrate pe latura penală, dar și înscrisurile depuse de către partea civilă, instanța notează că accidentul suferit a pus-o în situația ca aceasta să nu își mai poată desfășura niciuna dintre activitățile curente, această împrejurare producându-i un discomfort psihic.

Astfel, la stabilirea daunelor morale, instanța are în vedere circumstanțele concrete ale cauzei și reține că:

- vătămarea corporală a persoanei vătămate s-a realizat în timp ce se traversa regulamentar, neavând nicio culpă în producerea accidentului auto;

- vătămarea corporală a produs leziuni traumatice care au necesitat 120 zile de îngrijiri medicale;

- de la data producerii accidentului, respectiv 07.05.2023, acesta a rămas imobilizată la pat, având piciorul drept rotat intern la 20-250, hipotrofie musculară gambă dreaptă, se deplasează cu dificultate, cu ajutorul scaunului cu roțile sau a cadrului metalic și prezintă dureri în continuare, fiind în imposibilitatea desfășurării activităților cotidiene;

- din declarația martorei ##### rezultă că, pe lângă suferințele fizice, părții civile i-au fost produse și suferințe psihice, prezentând depresie ca urmare a imposibilității fizice de a relua activitățile cotidiene;

- din declarația martorului ##### reiese că viața părții civile s-a schimbat total, fiind dependentă de celelalte persoane din jur, precum și faptul că această este afectată din punct de vedere psihic.

Ținând seama de necesitatea ca daunele morale acordate să asigure o compensare a prejudiciului moral suferit de victimă, dar și de necesitatea realizării unei proporționalități între prejudiciu și despăgubire, instanța reține că acordarea sumei de 150.000 euro pentru partea civilă ##### cu titlul de despăgubiri pentru daune morale, corespunde exigențelor mai sus arătate și reprezintă o justă despăgubire pentru a acoperi prejudiciile morale cauzate acesteia, luând în considerare starea fizică și psihică a părții civile, suma solicitată de 300.000 euro fiind disproporționată și de natură a asigura o îmbogățire fără justă cauză.

de cele arătate, instanța apreciază că suma solicitată de partea civilă cu titlu de despăgubire morală este prea mare, că nu corespunde dezideratului de echitate enunțat mai sus și că, raportat la numărul de îngrijiri medicale necesare vindecării 120 zile de îngrijiri medicale, stabilit în mod cert până la acest moment, suma de 150.000 euro, echivalent în lei la cursul BNR din ziua efectuării plății, constituie o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit de partea civilă.

Astfel, va admite în parte acțiunea civilă formulată de către partea civilă #####, va obliga partea responsabilă civilmente LEV INS. INSURANCE COMPANY PLC, prin corespondent ##### SRL, la plata către partea civilă a sumei de 150.000 euro reprezentând daune morale.

Sub aspectul capătului de cerere privind plata penalităților de întârziere de 0,2% pe zi, instanța reține că partea civilă este îndreptățită la acordarea acestora începând cu la data la care a devenit scadentă obligația proprie a asigurătorului, respectiv momentul împlinirii termenului de 30 de zile de la data primirii de către acesta a cererii de daună și până la data plății efective a despăgubirilor.

Astfel, prin Decizia RIL nr. 18/23.10.2023 pronunțată de către Înalta ##### de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, s-au statuat următoarele: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 21 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, cu modificările și completările ulterioare, în cazul nerespectării termenului de 30 de zile reglementat de art. 21 alin. (1) și (2) din același act normativ, penalitățile de 0,2% pe zi de întârziere curg de la expirarea celor 30 de zile în care asigurătorul trebuia să răspundă cererii părții solicitante.

Raportat la conținutul notificării de ofertă, instanța constată că poate fi reținută o conduită abuzivă a asigurătorului, în condițiile în care, pe de-o parte, asigurătorul nu a răspuns în interiorul termenului de 30 de zile, iar pe de altă parte, sumele oferite cu titlu de despăgubiri sunt semnificativ diminuate față de valoarea stabilită de instanță, iar asigurătorul a condiționat oferta de despăgubire de încheierea unei tranzacții.

Raportat la conținutul ofertei de despăgubire, instanța constată că este întemeiată solicitarea părții civile de obligare a asigurătorului la plata penalităților de 0,2% pe zi de întârziere începând cu ziua următoare celei la care se împlinește termenul de 30 de zile de la data înaintării cererii de despăgubire, având în vedere că asigurătorul a condiționat acordarea sumelor respective părții civile de încheierea unei tranzacții, cât și prin raportare la suma oferită

ca daune, mult redusă față de cea stabilită de instanță. Aceasta relevă caracterul total nesperios al ofertei trimise acestei părți civile, ținând cont totodată și de starea de sănătate precară și vârsta înaintată a părții civile, fiind mai mult decât evident faptul că partea civilă nu va accepta suma de bani respectivă condiționată fiind de încheierea unei tranzacții.

Din această perspectivă, instanța reține că asigurătorul nu și-a îndeplinit în mod corespunzător obligațiile care îi revineau, oferta de despăgubire fiind nesperioasă, prin prisma cuantumului sumei ofertate, și nelegală, prin condiționarea încheierii tranzacției, fără să existe o intenție reală de despăgubire. Aceasta echivalează cu o neexecutare a obligațiilor prevăzute de lege în sarcina asigurătorului și potrivit art. 21 alin. 5 din Legea nr. 132/2017 întemeiază dispunerea obligării acestuia la plata penalităților de 0,2% pe zi de întârziere.

Conform înscrisurilor atașate la dosar, se constată că partea civilă a comunicat cererea de despăgubire către asigurător la data de 27.12.2023, motiv pentru care, penalitățile de 0,2% pe zi de întârziere vor curge începând cu data de 27.01.2024.

Astle, instanța va obliga asigurătorul la plata penalităților de întârziere de 0,2% pe zi întârziere începând cu data de 27.01.2024 și până la data plății efective a sumelor stabilite.

Cu privire la daunele materiale solicitate de partea civilă Spitalul ##### Constanța, instanța reține că, în privința legăturii de cauzalitate și a prejudiciului ocazionat părții civile, potrivit decontului de cheltuieli, cheltuielile de spitalizare ocazionate cu îngrijirea persoanei vătămate ##### sunt în cuantum de 6.328,84 lei.

Analizând înscrisurile medicale existente la dosarul cauzei (decont de cheltuieli pentru serviciile medicale acordate victimei în perioada spitalizărilor), instanța reține că acele costuri medicale au fost ocazionate pentru îngrijirea leziunilor traumatice cauzate prin fapta ilicită a inculpatului. În cursul tratamentului nu s-a reținut existența vreunei culpe medicale sau a vreunei complicații care să întrerupă lanțul causal dintre fapta vătămătoare și consecințele reținute. Pentru aceste motive, instanța reține că prejudiciul indicat este o consecință directă a faptei inculpatului.

În privința posibilității unității spitalicești de a solicita recuperarea prejudiciului produs, instanța reține că potrivit art. 1392 C.civ., cel care a făcut cheltuieli pentru îngrijirea sănătății victimei are dreptul la înapoierea lor de la cel care răspunde pentru fapta ce a prilejuit aceste cheltuieli.

Totodată, potrivit art. 320 din Legea nr. 95/2006, persoanele care prin faptele lor aduc daune sănătății altei persoane, precum și daune sănătății proprii persoane, din culpă, răspund potrivit legii și au obligația să repare prejudiciul cauzat furnizorului de servicii medicale reprezentând cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată. Sumele reprezentând cheltuielile efective vor fi recuperate de către furnizorii de servicii medicale.

Pentru litigiile având ca obiect recuperarea acestor sume, furnizorii de servicii medicale se subrogă în toate drepturile și obligațiile procesuale ale caselor de asigurări de sănătate și dobândesc calitatea procesuală a acestora în toate procesele și cererile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, indiferent de faza de judecată.

Cheltuielile efective ocazionate de asistența medicală acordată nu pot fi recuperate de la victimele agresiunilor sau ale accidentelor cu autor neidentificabil, fiind decontate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate (FNUASS). (2) Furnizorii de servicii care acordă asistența medicală prevăzută la alin. (1) realizează o evidență distinctă a acestor cazuri și au obligația să comunice lunar casei de asigurări de sănătate cu care se află în relație contractuală

această evidență, în vederea decontării, precum și cazurile pentru care furnizorii de servicii medicale au recuperat cheltuielile efective în vederea restituirii sumelor decontate de casele de asigurări de sănătate pentru cazurile respective.

Așadar, calitatea de parte civilă în procesele penale pentru recuperarea despăgubirilor civile reprezentând cheltuieli efective ocazionate de asistența medicală acordată, în condițiile art. 320 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, revine furnizorilor de servicii medicale, în cauză, unității spitalicești.

Instanța observă că această normă este una specială, derogatorie, nefiind o răspundere subsidiară a asiguratorului, subsecventă asigurării sociale de sănătate. Altfel spus, în cazul în care se angajează răspunderea delictuală a unei persoane, aceasta sau persoană care se subrogă în drepturile și obligațiile sale este ținută să suporte cheltuielile de îngrijire medicală, iar asigurarea socială de sănătate a persoanei vătămate va suporta aceste cheltuieli doar în măsura în care și aceasta din urmă a contribuit la producerea prejudiciului.

În continuare, având în vedere că partea civilă Spitalul ##### Constanța a efectuat cheltuieli cu spitalizarea persoanei vătămate și că aceasta are calitate procesuală activă în a recupera aceste sume, rezultă că este îndreptățită la plata sumei de 6.328,84 lei, cu titlu de daune materiale constând în cheltuieli de spitalizare.

În consecință, va admite acțiunea civilă formulată de partea civilă Spitalul ##### Constanța și va obliga partea responsabilă civilmente la plata în favoarea acesteia a sumei de 6.328,84 lei, cu titlu de daune materiale constând în cheltuieli de spitalizare.

IX. Cheltuieli judiciare

Cheltuielile judiciare sunt cheltuieli efectuate de stat, prin organele judiciare, de către subiecții procesuali principali sau de părți, pentru desfășurarea procedurilor penale (cheltuieli necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, onorarii avocați, orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal).

Potrivit art.274 alin.1 C.proc.pen. „În caz de renunțare la urmărirea penală, condamnare, amânare a aplicării pedepsei sau renunțare la aplicarea pedepsei, suspectul sau, după caz, inculpatul este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat, cu excepția cheltuielilor privind avocații din oficiu și interpreții desemnați de organele judiciare, care rămân în sarcina statului.”.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. e) rap. la art.274 alin.1 teza întâi C.proc.pen., instanța îl va obliga pe inculpat la plata către stat a sumei de 1.800 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (urmărire penală - 800 de lei, cameră preliminară și judecată în prima instanță – 1.000 de lei).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. 396 alin. 2 din Codul de procedură penală și cu aplicarea art. 396 alin. 10 din Codul de procedură penală, condamnă pe inculpatul ##### C.N.P. #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în Mun. Constanța, Jud. #####, posesor al C.I., seria KZ, nr. 927541, eliberat de S.P.C.L.E.P. Năvodari, la data de 11.12.2023, cu domiciliul

în ##### Năvodari, ##### ##### ####, Jud. #####, la pedeapsa de 1 an închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, faptă prevăzută de art. 196 alin. (3) din C.Pen.

În temeiul art. 91 C.pen. – art. 93 C.pen. și art. 404 alin. 2 C.proc.pen., suspendă sub supraveghere executarea pedepsei principale de 1 an închisoare.

În temeiul art. 92 alin. (1) Cod pen., stabilește un termen de supraveghere de 3 (trei) ani, care se va calcula de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, astfel cum prevede art. 92 alin. (2) Cod pen.

În temeiul art. 93 alin. (1) Cod pen. instanța obligă inculpatul ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere: a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Constanța, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 93 alin. (2) lit. b) Cod pen., impune inculpatului obligația de a frecventa un program de reintegrare socială derulat de Serviciul de Probațiune Constanța sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul art. 93 alin. (3) Cod pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă de 100 de zile lucrătoare în cadrul Primăriei / Consiliului Local Năvodari sau al Complexului Muzeal Științele Naturii Constanța, în conformitate cu dispozițiile art. 404 alin. (2) Cod proc. pen. și ale art. 57 din Legea ##### privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, instituție ce urmează a fi desemnată de către Serviciul de Probațiune Constanța după evaluarea inculpatului.

În baza art. 94 alin. (1) Cod pen., pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. (1) lit. c) – e) se vor comunica Serviciului de Probațiune Constanța.

În baza art. 94 alin. (2) Cod pen., supravegherea executării obligațiilor prevăzute de art. 93 alin. (2) lit. b) și art. 93 alin. (3) Cod pen. se va face de Serviciului de Probațiune Constanța.

În baza art. 404 alin. (2) C. proc. pen. raportat la art. 96 Cod pen., atrage atenția inculpatului asupra consecințelor nerespectării măsurilor de supraveghere și obligațiilor impuse, precum și ale săvârșirii de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere, respectiv dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege sau săvârșește o nouă infracțiune, instanța revocă suspendarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei în regim de detenție.

În temeiul art. 397 alin. 1 C.proc.pen. rap. la art. 25 alin. 1 C.proc.pen. și art.1357 C.civ. și art. 1371 alin. 1 C.civ. cu aplicarea art. art.21 alin. 4 și 5 din Legea nr.132/2017, admite în parte acțiunea civilă formulată de către partea civilă #####, CNP #####, domiciliată în oraș #####, ##### ####, obligă partea responsabilă civilmente LEV INS. INSURANCE COMPANY PLC, prin corespondent ##### SRL, la plata către partea civilă a sumei de 25.000 lei, reprezentând daune materiale și a sumei de 150.000 euro, reprezentând daune morale, precum și la plata penalităților de întârziere de 0,2% pe zi întârziere, începând cu data de 27.01.2024 și până la data plății efective a sumelor stabilite.

În temeiul art. 397 alin. 1 C.proc.pen. rap. la art. 25 alin. 1 C.proc.pen. și art. 1357 alin. 1 Cod civil și art. 320 din Legea nr. 95/2006, admite acțiunea civilă formulată de partea civilă Spitalul ##### Constanța și va obligă partea responsabilă civilmente LEV INS. INSURANCE COMPANY PLC, prin corespondent ##### SRL, la plata în favoarea acesteia a sumei de 6.328,84 lei, cu titlu de daune materiale constând în cheltuieli de spitalizare.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. e) rap. la art.274 alin.1 teza întâi C.proc.pen., instanța obligă inculpatul la plata către stat a sumei de 1.800 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat (urmărire penală - 800 de lei, cameră preliminară și judecată în prima instanță – 1.000 de lei).

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată astăzi, 29.09.2025, prin punerea soluției la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 405 alin. 1 Cod procedură penală.

Președinte,

#####-#####

Grefier,

#####

Red. ##### V.R.C.-29.09.2025/2ex.

Tehnored. ##### M.M.M.